

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายวสันต์ ตรี้อยพิสุทธิ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒๐/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๑๘/๒๕๕๐

วันที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ประเด็นพิจารณาวินิจฉัย

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๖๕ วรรคสาม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๐ หรือไม่

ความเห็น

พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๖๕ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๖ ได้ให้อำนาจแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในการออกระเบียบกำหนดการลงโทษนักเรียนและนักศึกษาได้ โดยการลงโทษให้กระทำเท่าที่สมควรเพื่อการอบรมสั่งสอน บทบัญญัติดังกล่าวเป็นกรณีที่กฎหมายให้อำนาจแก่ฝ่ายบริหารกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและรายละเอียดให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งฝ่ายบริหารสำหรับกรณีนี้คือกระทรวงศึกษาธิการก็มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริม กำกับดูแลการศึกษาทุกประเภท ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังนี้ จึงเป็นการจำเป็นที่ต้องมีระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา เพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลนักเรียนและนักศึกษาให้ประพฤติและปฏิบัติตนอยู่ในกรอบแห่งระเบียบวินัย เพื่อให้แต่ละคนได้มีพัฒนาการที่เหมาะสมที่จะเป็นพลเมืองดีต่อไปในอนาคต มิใช่นักเรียนนักศึกษาคงใจประพฤติปฏิบัติตนอย่างไรก็ได้ตามอำเภอใจของตนโดยไม่ต้องได้รับโทษจากการกระทำผิดเช่นนั้น พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๖๕ วรรคสามนี้ แม้จะเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอยู่บ้าง แต่ก็ใช้บังคับเท่าที่จำเป็น มิได้กระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพนั้น และใช้บังคับเป็นการทั่วไป มิได้มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง มิได้ขัดขวางการจัดการศึกษาอบรมของเอกชน มิได้ขัดขวางต่อเสรีภาพในทางวิชาการของบุคคล และมิได้ขัดขวางความคุ้มครองในการศึกษาอบรม การเรียนการสอน การวิจัย และการเผยแพร่งานวิจัยตามหลักวิชาการแต่อย่างใด

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๖๕
วรรคสาม ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘
มาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๐

นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ